

MICHAEL CONNELLY

**ΣΚΟΤΕΙΝΕΣ
ΩΡΕΣ**

μετάφραση
Χριστιάννα Σακελλαροπούλου

διόπτρα

*Στον Ρομπέρ Πεπέν,
μεταφραστή, επιμελητή, φίλο από την αρχή.
Merci beaucoup, mon ami.*

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

ΑΝΤΡΕΣ ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΥΧΤΙΟΥ

ΑΝΑΜΕΝΟΤΑΝ ΕΝΤΟΝΗ ΒΡΟΧΟΠΤΩΣΗ και αυτό θα αναχαίτιζε τον ετήσιο καταιγισμό εορταστικών πυρών στον αέρα. Αλλά η πρόβλεψη αποδείχτηκε λανθασμένη. Ο ουρανός ήταν βαθυγάλαζος και καθαρός. Και η Ρενέ Μπάλαρντ προετοιμάστηκε για το πανδαιμόνιο, παίρνοντας θέση στη βόρεια πλευρά του ανισόπεδου κόμβου της Καχουένγκα. Θα προτιμούσε να ήταν μόνη, αλλά της είχαν φορτώσει συνεργάτιδα – και μάλιστα απρόθυμη. Η ντετέκτιβ Λίσα Μουρ του Τμήματος Δίωξης Σεξουαλικών Επιθέσεων στην Αστυνομία του Χόλιγουντ ήταν βετεράνος της πρωινής βάρδιας και το μόνο που ήθελε ήταν να βρίσκεται στο σπίτι με τον καλό της. Την παραμονή της Πρωτοχρονιάς όμως όλοι βρίσκονταν σε επιφυλακή. Έπρεπε όλοι στο Σώμα να είναι σε ετοιμότητα, πράγμα που σήμαινε ότι κυκλοφορούσαν με στολή κι εργαζόνταν σε δωδεκάωρες βάρδιες. Η Μπάλαρντ και η Μουρ δούλευαν από τις 6 μ.μ. και γενικά επικρατούσε ησυχία. Αλλά τώρα κόντευαν τα μεσάνυχτα της τελευταίας ημέρας του χρόνου και σύντομα θ' άρχιζε το νταβαντούρι. Σαν να μην έφτανε αυτό, κάπου εκεί έξω βρίσκονταν και οι Άντρες του Μεσονυχτίου. Η Μπάλαρντ και η κατσούφα συνεργάτιδά

της έπρεπε να είναι έτοιμες να κινηθούν ακαριαία όταν θα τις καλούσαν.

«Είναι απαραίτητο να μείνουμε εδώ;» ρώτησε η Μουρ. «Θέλω να πω, δεξ λίγο αυτούς τους ανθρώπους. Πώς μπορούν να ζουν έτσι;»

Η Μπάλαρντ έριξε μια ματιά στα αυτοσχέδια καταφύγια που ήταν φτιαγμένα από πεταμένους μουσαμάδες και άχρηστα οικοδομικά υλικά και απλώνονταν και στις δύο μεριές του δρόμου κάτω από τον ανισόπεδο κόμβο. Είδε κάνα δυο φωτιές σε φορητές εστίες κάμπινγκ και ανθρώπους να περιφέρονται στον άθλιο καταυλισμό τους. Ήταν τέτοιος ο συνωστισμός, ώστε κάποιες παράγκες είχαν φτάσει να πιέζονται πάνω στις χημικές τουαλέτες που τοποθέτησε ο δήμος στα πεζοδρόμια για να διατηρήσει μία επίφαση έστω ευπρέπειας και υγιεινής στην περιοχή. Στα βόρεια του ανισόπεδου κόμβου εκτεινόταν μια αστική ζώνη σύγχρονων πολυκατοικιών, μπροστά στην πλαγιά που ήταν γνωστή ως Χόλιγουντ Ντελ. Μετά από πολυάριθμες καταγγελίες για ανθρώπους που αφόδευαν στους δρόμους και στις αυλές της γειτονιάς ο δήμος έλυσε το πρόβλημα με τις χημικές τουαλέτες. Το πρόγραμμα επονομάστηκε μάλιστα «ανθρωπιστική προσπάθεια».

«Το ρωτάς λες και πιστεύεις ότι όλοι αυτοί θέλουν να ζουν κάτω από έναν ανισόπεδο κόμβο», απάντησε η Μπάλαρντ. «Λες κι έχουν τις άπειρες επιλογές. Πού να πάνε; Η κυβέρνηση τους παρέχει τουαλέτες. Απομακρύνει τα σκατά τους, αλλά όχι και πολλά άλλα».

«Ναι, εντάξει», μουρμούρισε η Μουρ. «Είναι κανονική μάστιγα – σε κάθε ανισόπεδο κόμβο της γαμημένης της πόλης. Είναι τόσο τριτοκοσμικό. Θ' αρχίσει να φεύγει κόσμος από την πόλη εξαιτίας όλου αυτού».

«Έχει αρχίσει ήδη», είπε η Μπάλαρντ. «Τέλος πάντων, εμείς θα μείνουμε εδώ. Έχω περάσει τις τέσσερις τελευταίες παραμονές Πρωτοχρονιάς εδώ από κάτω και είναι το πιο ασφαλές μέρος για να βρίσκεσαι όταν αρχίζει το πιστολίδι».

Μετά απ' αυτό έμειναν αμίλητες για μερικές στιγμές. Η αλήθεια είναι ότι και η Μπάλαρντ είχε σκεφτεί να φύγει, να γυρίσει στη Χαβάη ίσως. Όχι τόσο εξαιτίας του δυσεπίλυτου προβλήματος των αστέγων που ταλάνιζε το Λος Άντζελες. Ήταν όλα μαζί. Η πόλη, η δουλειά, η ζωή. Ήταν μια κακή χρονιά με την πανδημία και τις ταραχές και την έξαρση βίας. Το Αστυνομικό Σώμα είχε διασυρθεί και μαζί μ' αυτό και η ίδια. Την είχαν φτύσει μεταφορικά και κυριολεκτικά οι άνθρωποι που πίστευε ότι υπηρετούσε και προστάτευε. Είχε πάρει ένα γερό μάθημα κι από τότε την είχε κυριέψει μια αίσθηση ματαιότητας, που την πότιζε πλέον ως το μεδούλι. Είχε ανάγκη από κάποιου είδους διάλειμμα. Ίσως πήγαινε να ξετρυπώσει τη μητέρα της στα βουνά του Μάουι και προσπαθούσε να βελτιώσει τις σχέσεις τους μετά από τόσα χρόνια.

Τράβηξε το ένα της χέρι από το τιμόνι και έφερε το μαρτίκι στη μύτη της. Ήταν η πρώτη φορά που ξαναφορούσε τη στολή της μετά τις διαδηλώσεις. Διατηρούσε ακόμα τη μυρωδιά του δακρυγόνου. Είχε πάει δύο φορές τη στολή της στο καθαριστήριο από τότε, αλλά η μυρωδιά είχε ποτίσει το ύφασμα, ήταν μόνιμη πλέον – μια ισχυρή υπενθύμιση της χρονιάς που πέρασε.

Η πανδημία και οι συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας είχαν αλλάξει τα πάντα. Από προληπτική η δράση της αστυνομίας έγινε αντιδραστική. Κι αυτή η αλλαγή έκανε την Μπάλαρντ να χάσει τη γη κάτω απ' τα πόδια της. Είχε πιάσει τον εαυτό

της να σκέφτεται την παραίτηση παραπάνω από μία φορά. Μέχρι που έκαναν την εμφάνισή τους οι Άντρες του Μεσο-νυχτίου. Της έδωσαν καινούριο κίνητρο.

Η Μουρ κοίταξε το ρολόι της. Η Μπάλαρντ το παρατήρησε κι έριξε μια πλάγια ματιά στο ρολόι του ταμπλό. Πήγαινε μία ώρα πίσω, αλλά μ' έναν σύντομο υπολογισμό συμπεράνε ότι ήταν δώδεκα παρά δύο.

«Ωραία, αρχίζουν τα όργανα», είπε η Μουρ. «Κοίτα τον τυπάκο εκεί».

Κοίταξε από το παράθυρο του συνοδηγού έναν άντρα που πλησίαζε το αμάξι. Η θερμοκρασία ήταν κάτω από δεκαπέντε βαθμούς, αλλά ο συγκεκριμένος τύπος δεν φορούσε πουκάμισο και κρατούσε το κοκαλωμένο από τη βρομιά παντελόνι του με το χέρι. Ούτε μάσκα φορούσε. Η Μουρ είχε ελαφρώς ανοιχτό το παράθυρό της, αλλά τώρα πάτησε το κουμπί που το έκλεινε, σφραγίζοντας ερμητικά το αμάξι.

Ο άστεγος της χτύπησε το παράθυρο. Τον άκουγαν καθαρά μέσα από το κρύσταλλο.

«Έι, αστυφύλακες, έχω ένα πρόβλημα εδώ».

Βρίσκονταν μέσα στο υπηρεσιακό αυτοκίνητο της Μπάλαρντ, αλλά εκείνη είχε ανάψει τον φάρο όταν πάρκαραν στη νησίδα κάτω από τον ανισόπεδο κόμβο. Επιπλέον, φορούσαν και οι δυο στολή.

«Κύριε, δεν μπορώ να μιλήσω μαζί σας χωρίς μάσκα», είπε δυνατά η Μουρ. «Πηγαίνετε να φορέσετε μάσκα».

«Μα με έκλειψαν», απάντησε εκείνος. «Ο καριόλης εκεί πέρα μου βούτηξε όλα μου τα πράγματα, ενώ κοιμόμουν».

«Κύριε, δεν μπορώ να σας βοηθήσω μέχρι να βάλετε μάσκα», επανέλαβε η Μουρ.

«Δεν έχω γαμημένη μάσκα!» εξανέστη εκείνος.

«Τότε λυπάμαι, κύριε», του είπε. «Χωρίς μάσκα δεν γίνεται κουβέντα».

Ο άντρας έριξε μπουλιά στο παράθυρο – η γροθιά του χτύπησε το γυαλί μπροστά στο πρόσωπο της Μουρ. Εκείνη τινάχτηκε πίσω, παρότι ο τύπος δεν είχε πρόθεση να σπάσει το γυαλί.

«Κύριε, απομακρυνθείτε από το όχημα», διέταξε επιτακτικά η Μουρ.

«Άντε γαμήσου», της πέταξε εκείνος.

«Αν με αναγκάσετε να βγω έξω, κύριε, θα καταλήξετε στις φυλακές της κομητείας», είπε παγερά η Μουρ. «Αν δεν έχετε προσβληθεί ήδη από τον κορονοϊό, θα κολλήσετε εκεί. Αυτό θέλετε;»

Ο άντρας άρχισε να απομακρύνεται.

«Άντε γαμήσου», επανέλαβε. «Η αστυνομία γαμιέται».

«Καλά που μου το 'πες», μουρμούρισε η Μουρ.

Έριξε ξανά μια ματιά στο ρολόι της και η Μπάλαρντ κοίταξε αυτόματα το ρολόι στο ταμπλό. Ήταν πλέον το τελευταίο λεπτό του 2020 και για τη Μουρ, όπως και για τους περισσότερους ανθρώπους στην πόλη και στον κόσμο, η χρονιά δεν έλεγε να φύγει.

«Χριστέ μου, μπορούμε να πάμε σε κάποιο άλλο σημείο;» γκρίνιαξε η Μουρ.

«Πολύ αργά», απάντησε η Μπάλαρντ. «Σου είπα ήδη, είμαστε ασφαλείς εδώ κάτω».

«Σίγουρα όχι από δαύτους», είπε η Μουρ.

ΗΤΑΝ ΣΑΝ ΣΑΚΟΥΛΑ ΜΕ ΠΟΠΚΟΡΝ που ψήνεται σε φούρνο μικροκυμάτων. Λίγοι μεμονωμένοι κρότοι κατά τη διάρκεια της αντίστροφης μέτρησης για το τέλος της χρονιάς και μετά ο καταγισμός εκτυρσοκροτήσεων, σε τέτοια συχνότητα, που δεν μπορούσες καν να ξεχωρίσεις τους πυροβολισμούς. Μια συμφωνία πυρών. Για ένα γεμάτο πεντάλεπτο επικρατούσε πραγματικό πανδαιμόνιο καθώς οι γλεντοκόποι της Πρωτοχρονιάς πυροβολούσαν στον αέρα, τιμώντας μια παράδοση δεκαετιών στο Λος Άντζελες.

Ποιος νοιαζόταν που ό,τι ανεβαίνει πρέπει αναπόφευκτα να κατέβει; Κάθε καινούρια χρονιά ξεκινούσε με θανάσιμο ρίσκο στην Πόλη των Αγγέλων.

Τους πυροβολισμούς συνόδευαν βεβαίως τα νόμιμα πυροτεχνήματα και βαρελότα δημιουργώντας τον κυκεώνα που αποτελούσε το σήμα κατατεθέν της πόλης και παρέμενε σταθερός ανά τα χρόνια όσο και η αλλαγή των ημερών. Τα στατιστικά στην ενημερωτική συγκέντρωση ήταν δεκαοχτώ κλήσεις που σχετιζόνταν με τη βροχή από σφαίρες. Θύματα ήταν κατά κύριο λόγο τα παρμπρίζ, αν και την περασμένη χρονιά η Μπάλαρντ είχε ανταποκριθεί σε μια κλήση

στην οποία η σφαίρα πέρασε πέφτοντας μέσα από έναν φεγγίτη και χτύπησε μια στριπτιζέζ στον ώμο, ενώ χόρευε στη σκηνή από κάτω. Η σφαίρα δεν της έκαψε καν το δέρμα. Αλλά ένα αιχμηρό κομμάτι του διαλυμένου φεγγίτη εξασφάλισε σ' έναν πελάτη που καθόταν κοντά στη σκηνή καινούρια χωρίστρα στα μαλλιά του. Προτίμησε να μην υποβάλει μήνυση κατά αγνώστου, αφού έτσι θα μάθαιναν οι δικοί του ότι δεν ήταν εκεί που είχε πει.

Όσες κι αν ήταν οι κλήσεις στην Άμεση Δράση, τις περισσότερες τις χειρίζονταν οι αστυφύλακες που βρίσκονταν σε περιπολία, εκτός αν καλούνταν ντετέκτιβ. Η Μπάλαρντ και η Μουρ περίμεναν μια τέτοια κλήση. Για τους Άντρες του Μεσονυχτίου. Ήταν μια οδυνηρή πραγματικότητα ότι μερικές φορές περίμενες τα αρπακτικά να ξαναχτυπήσουν, ελπίζοντας ότι θα έκαναν κάποιο λάθος ή ότι θα άφηναν κάποιο ίχνος πίσω τους που μπορεί να οδηγήσει στη σύλληψή τους.

«Άντρες του Μεσονυχτίου» ήταν το ανεπίσημο παρατσούκλι που είχε κολλήσει η Μπάλαρντ στο δίδυμο των βιαστών οι οποίοι επιτέθηκαν σε δύο γυναίκες σε διάστημα πέντε εβδομάδων. Και οι δύο επιθέσεις είχαν σημειωθεί νύχτες γιορτής και συγκεκριμένα την Ημέρα των Ευχαριστιών και την παραμονή των Χριστουγέννων. Οι δύο υποθέσεις είχαν συνδεθεί μέσω του τρόπου δράσης και όχι μέσω DNA, αφού οι Άντρες του Μεσονυχτίου φρόντιζαν να μην αφήνουν γενετικό υλικό. Κάθε επίθεση άρχιζε λίγο μετά τα μεσάνυχτα και διαρκούσε έως και τέσσερις ώρες, καθώς οι επιτιθέμενοι διαδέχονταν ο ένας τον άλλο βιάζοντας τις γυναίκες στο κρεβάτι τους, για να βάλουν κάποτε τέλος στο μαρτύριό τους κόβοντας μια χοντρή τούφα από τα μαλλιά κάθε θύματος με το μαχαίρι που κρατούσαν κολλημένο στον λαιμό του καθ' όλη

τη διάρκεια της τρομακτικής κακοποίησής του. Οι επιθέσεις αυτές περιλάμβαναν κι άλλες ταπεινώσεις, που βοήθησαν να συνδεθούν οι υποθέσεις, εκτός από τη σπανιότητα ομαδικού βιασμού από δίδυμο δραστών.

Ως ντετέκτιβ της νυχτερινής βάρδιας, η Μπάλαρντ κλήθηκε πρώτη και στις δύο υποθέσεις, όμως κατόπιν τις παρέδωσε στους ντετέκτιβ του Τμήματος Δίωξης Σεξουαλικών Επιθέσεων της Αστυνομίας του Χόλιγουντ. Η Λίσα Μουρ ήταν μέλος αυτής της τριμελούς ομάδας. Μιας και η Μπάλαρντ είχε βάρδια όταν έλαβαν χώρα οι επιθέσεις, προστέθηκε ανεπίσημα στην ομάδα.

Τα προηγούμενα χρόνια ένα δίδυμο κατά συρροή βιαστών θα προσέλκυε αμέσως την προσοχή του Τμήματος Δίωξης Σεξουαλικών Εγκλημάτων, που είχε την έδρα του στο Μέγαρο Αστυνομικής Διεύθυνσης στο κέντρο της πόλης κι ήταν παρακλάδι της ελίτ Διεύθυνσης Δίωξης Εγκλημάτων κατά Ζωής και Ιδιοκτησίας. Αλλά οι περικοπές του δήμου στη χρηματοδότηση της αστυνομίας επέφεραν τη διάλυση του Τμήματος, οπότε οι υποθέσεις σεξουαλικής επίθεσης αναθέτονταν πλέον στις ομάδες ντετέκτιβ των επιμέρους τμημάτων. Ήταν ένα τρανταχτό παράδειγμα του τρόπου που η απαίτηση των δηλωτών για τη μείωση χρηματοδότησης της αστυνομίας είχε πετύχει τον σκοπό της με έναν έμμεσο τρόπο. Το αίτημα απορρίφθηκε από τους πολιτικούς της πόλης, αλλά η Αστυνομική Διεύθυνση είχε εξαντλήσει τα διαθέσιμα κονδύλια για να αντιμετωπίσει τις διαμαρτυρίες που ακολούθησαν τον θάνατο του Τζορτζ Φλόιντ στα χέρια αστυνομικών της Μινεάπολις. Μετά από εβδομάδες επιχειρησιακής ετοιμότητας και σχετικών εξόδων το Τμήμα είχε ξεμείνει από χρήματα, κάτι που είχε ως άμεση συνέπεια το πάγωμα των προσλήψεων, τη

διάλυση των ειδικών μονάδων και τον τερματισμό αρκετών προγραμμάτων. Στην ουσία το Σώμα είχε συρρικνωθεί σε συγκεκριμένους νευραλγικούς τομείς.

Η Λίσα Μουρ ήταν η ζωντανή απόδειξη πώς όλα αυτά κατέληξαν σε υποβάθμιση των υπηρεσιών προς την κοινότητα. Αντί η έρευνα για τους Άντρες του Μεσονυχτίου να ανατεθεί σε μια εξειδικευμένη ομάδα με πολλά μέσα, καθώς και σε ντετέκτιβ που είχαν πρόσθετη εκπαίδευση και εμπειρία σε έρευνες κατά συρροή εγκλημάτων, είχε καταλήξει στο παραφορτωμένο και υποστελεχωμένο Τμήμα Δίωξης Σεξουαλικών Επιθέσεων της Αστυνομίας του Χόλιγουντ, που ήταν υπεύθυνο για τη διερεύνηση κάθε βιασμού, απόπειρας βιασμού, σεξουαλικής επίθεσης, ασέλγειας, προσβολής γενετήσιας αξιοπρέπειας και κατηγορίας για παιδοφιλία σε μία γεωγραφικά εκτεταμένη και υπερβολικά πυκνοκατοικημένη περιοχή. Επιπλέον, η Μουρ λειτουργούσε όπως πολλοί άλλοι στο Τμήμα από τότε που ξέσπασαν οι διαδηλώσεις: προσπαθούσε να κάνει όσο λιγότερα μπορούσε μέχρι τη σύνταξή της, όσο κι αν αργούσε αυτή. Αντιμετώπιζε τους Άντρες του Μεσονυχτίου σαν μία υπόθεση που της έτρωγε τον χρόνο και την κρατούσε μακριά από τη φυσιολογική καθημερινότητά της, δηλαδή την κανονική βάρδια της –8.00-16.00–, στο πρώτο μισό της οποίας συμπλήρωνε ευσυνείδητα έντυπα αναφορών και μετά συνέχιζε με την ελάχιστη δυνατή ερευνητική εργασία, βγαίνοντας από το κτίριο μόνο αν δεν υπήρχε τρόπος να κάνει τη δουλειά μέσω τηλεφώνου ή υπολογιστή. Είχε θεωρήσει τη μετάθεσή της στη νυχτερινή βάρδια μαζί με την Μπάλαρντ στο διάστημα των αδειών της Πρωτοχρονιάς ως μέγιστη προσβολή και ταλαιπωρία. Η Μπάλαρντ, από την άλλη, το είχε δει σαν μια ευκαιρία να έρθει πιο κοντά στον

εντοπισμό δύο αρπακτικών που τριγυρνούσαν εκεί έξω και έβλαπταν γυναίκες.

«Τι ακούς για το εμβόλιο;» ρώτησε η Μουρ.

Η Μπάλαρντ κούνησε το κεφάλι.

«Μάλλον τα ίδια που ακούς κι εσύ», απάντησε. «Μπορεί και τον άλλο μήνα...»

Ήταν σειρά της Μουρ να κουνήσει απαυδισμένη το κεφάλι της.

«Μαλάκες», είπε. «Εμείς καλούμαστε να ανταποκριθούμε πρώτοι σε κάθε γαμημένη έκτακτη ανάγκη και θα 'πρεπε να το κάνουμε μαζί με τους πυροσβέστες. Κι αντί γι' αυτό μας βάζουν μαζί με τους μπακάληδες».

«Οι πυροσβέστες συγκαταλέγονται με τους διασώστες στις υπηρεσίες υγειονομικής περίθαλψης», παρατήρησε η Μπάλαρντ. «Εμείς όχι».

«Το ξέρω, αλλά είναι ζήτημα αρχής. Το συνδικάτο μας είναι για τα μπάζα».

«Δεν φταίει το συνδικάτο. Είναι θέμα του κυβερνήτη, του Υπουργείου Υγείας... Είναι ένας συνδυασμός φορέων».

«Γαμιόληδες πολιτικοί...»

Η Μπάλαρντ δεν συνέχισε την κουβέντα. Ήταν ένα παράπονο που ακουγόταν συχνά στις ενημερωτικές συγκεντρώσεις και στα περιπολικά σε ολόκληρη την πόλη. Όπως πολλοί στο Τμήμα, η Μπάλαρντ είχε προσβληθεί ήδη από τον κορονοϊό. Την είχε ρίξει στο κρεβάτι για τρεις εβδομάδες τον Νοέμβριο και τώρα ήλπιζε μόνο ότι είχε αρκετά αντισώματα για να τη βγάλει καθαρή μέχρι να βγει το εμβόλιο.

Κατά τη διάρκεια της βαθιάς σιωπής που ακολούθησε ένα περιπολικό σταμάτησε δίπλα τους από τη μεριά της Μουρ σε μία από τις δύο λωρίδες με κατεύθυνση προς τα νότια.

«Τους ξέρεις αυτούς τους τύπους;» ρώτησε η Μουρ απλώνοντας το χέρι της προς το κουμπί που άνοιγε το παράθυρο.

«Δυστυχώς», απάντησε η Μπάλαρντ. «Φόρα τη μάσκα σου».

Ήταν μια ομάδα αστυφυλάκων, ο Σμόλγουντ και ο Βιτέλο, που έπασχαν από μόνιμη υπερέκκριση τεστοστερόνης. Κι επίσης πίστευαν ότι ήταν γεροί σαν ταύροι, επομένως δεν κινδύνευαν να κολλήσουν τον ιό και μπορούσαν να εξαιρούνται από την εντολή της Διεύθυνσης για υποχρεωτική χρήση μάσκας.

Η Μουρ κατέβασε το παράθυρο, αφού φόρεσε τη μάσκα της.

«Πώς τα πάνε οι ζαργάνες;» ρώτησε ο Σμόλγουντ μ' ένα πλατύ χαμόγελο στα χείλη.

Η Μπάλαρντ φόρεσε τη μάσκα του Τμήματος: σκούρα μπλε, με τα αρχικά της Αστυνομίας του Λος Άντζελες τυπωμένα στο ύψος του σαγονιού.

«Μπλοκάρετε την κυκλοφορία, Σμόλγουντ», είπε στον οδηγό.

Η Μουρ γύρισε και της έριξε μια λοξή ματιά.

«Σοβαρά τώρα;» ψιθύρισε. «Μικροτσούτσουνο* τον λένε;»

Η Μπάλαρντ έγνεψε καταφατικά.

Ο Βιτέλο πάτησε τον διακόπτη για να ανάψει ο φάρος στην οροφή του περιπολικού. Γαλάζιες αστραπές φώτισαν τα γκράφιτι στους τοιμεντένιους τοίχους πάνω από τις σκηνές και τις παράγκες εκατέρωθεν του ανισόπεδου κόμβου. Ποικίλες παραλλαγές του «Μπάτσοι Γουρούνια Δολοφόνοι» και

* Smallwood στο πρωτότυπο. Έτσι λέγεται στην αργκό το πολύ μικρό πέος.

του «Γαμιέται ο Τραμπ» είχαν ασπριστεί από συνεργεία του δήμου, αλλά τα μηνύματα διαβάζονταν καθαρά κάτω από το διαπεραστικό γαλάζιο φως.

«Πώς την μπλοκάρουμε δηλαδή;» ρώτησε ο Βιτέλο.

«Ει, υπάρχει ένας τύπος εκεί πέρα που θέλει να κάνει μήνυση για κλοπή ιδιοκτησίας», απάντησε η Μπάλαρντ. «Δεν πάτε να του πάρετε κατάθεση;»

«Δεν γαμιέται», είπε ο Σμόλγουντ.

«Εμένα μου κάνει μάλλον για υπόθεση που πρέπει να αναλάβει ένας ντετέκτιβ», πρόσθεσε ο Βιτέλο.

Την κουβέντα, αν μπορούσες να την πεις έτσι, διέκοψε η φωνή από τα κεντρικά που ακούστηκε από τον ασύρματο και στα δύο αυτοκίνητα: «Μονάδα 6-Γουίλιαμ» – το «6» ήταν ο κωδικός για το Χόλιγουντ και το «Γουίλιαμ» για ντετέκτιβ.

«Δικό σου, Μπάλαρντ», είπε ο Σμόλγουντ.

Η Μπάλαρντ έβγαλε τον ασύρματο από τον φορτιστή στην κεντρική κονσόλα και ανταποκρίθηκε στην κλήση.

«6-Γουίλιαμ-26. Λαμβάνω».

Ο διαβιβαστής τής ζήτησε να ανταποκριθεί σε πυροβολισμούς με τραυματισμό στην Γκάουερ Στριτ.

«Στο Γκαλτς!»,* αναφώνησε ο Βιτέλο. «Μήπως χρειάζεστε ενισχύσεις εκεί κάτω, κυρίες μου;»

Η Περιφέρεια του Χόλιγουντ ήταν χωρισμένη σε επτά διαφορετικές ζώνες, που ονομάζονταν Βασικές Ζώνες Περιτολίας. Οι Σμόλγουντ και Βιτέλο είχαν αναλάβει την περιοχή που περιλάμβανε το Χόλιγουντ Χιλς, μια περιοχή με χαμηλή εγκληματικότητα και ως επί το πλείστον λευκούς κατοίκους. Ήταν μια κίνηση που αποσκοπούσε στο να τους

---

* Gulch: φαράγγι.

κρατήσει μακριά από μπλεξίματα, και κυρίως μακριά από συγκρούσεις με μειονότητες. Παρ' όλα αυτά, δεν στεφόταν πάντα από επιτυχία. Η Μπάλαρντ είχε ακούσει ότι τους άρεσε να προγκάνε πιτσιρικάδες παράνομα παρκαρισμένους στη Μαλχόλαντ Ντράιβ με τη νυχτερινή πόλη να απλώνεται πιάτο μπροστά τους.

«Νομίζω ότι μπορούμε να το χειριστούμε», φώναξε από τη θέση της η Μπάλαρντ. «Γυρίστε εσείς στη Μαλχόλαντ να τσακώσετε κανέναν έφηβο που πέταξε το προφυλακτικό του από το παράθυρο. Επιβάλλετε τον νόμο και την τάξη εκεί πάνω, αγόρια».

Έβαλε ταχύτητα και πάτησε το γκάζι προτού προλάβει ν' απαντήσει οποιοσδήποτε απ' τους δυο.

«Το φουκαριάρικο το όργανο», χλεύασε η Μουρ χωρίς ίχνος συμπόνιας. «Αστυφύλαξ Μικροτσούτσουνος!»

«Ω, ναι», συμφώνησε η Μπάλαρντ. «Και παλεύει να το διαψεύσει σε κάθε νυχτερινή βάρδια».

Η Μουρ έμπηξε τα γέλια όπως κατευθύνονταν ολοταχώς νότια στην Καχουένγκα.

ΓΚΑΟΥΕΡ ΓΚΑΛΤΣ ήταν το παρατσούκλι της χολιγουντιανής διασταύρωσης της Σάνσετ Μπούλεβερντ με την Γκάουερ Στριτ, εκεί που πριν από κάμποσα χρόνια στήνονταν επίδοξοι μεροκαματιάρηδες στη βιομηχανία του θεάματος. Περίμεναν στη γωνία για μια δουλειά κομπάρσου στις ταινίες γουέστερν που γυρίζονταν μαζικά στα φτηνότερα στούντιο τριγύρω. Πολλοί από τους χολιγουντιανούς καουμπόηδες στήνονταν στη διασταύρωση με πλήρη εξάρτηση –σκονισμένες μπότες, δερμάτινες περισκελίδες, γιλέκο και καουμπόικο καπέλο–, γι' αυτό καταγράφηκε στην ιστορία ως Γκάουερ Γκαλτς. Δεγόταν ότι εκεί ξεροστάλιαζε για το μεροκάματο κι ένας νεαρός ηθοποιός ονόματι Μάριον Μόρισον. Έγινε ευρύτερα γνωστός ως Τζον Γουέιν.

Το Γκαλτς ήταν τώρα ένα εμπορικό κέντρο με την ξεθωριασμένη πρόσοψη μιας κωμόπολης της Άγριας Δύσης και πορτρέτα χολιγουντιανών καουμπόηδων –από τον Γουέιν ως τον Τζιν Ότρι– να κρέμονται στον εξωτερικό τοίχο ενός φαρμακείου της αλυσίδας Rite Aid. Προχωρώντας νότια από το Γκαλτς, την ανατολική πλευρά κάλυπταν κινηματογραφικά στούντιο στο μέγεθος κλειστών γηπέδων που παρατάσσονταν

διαδοχικά ως το καμάρι του Χόλιγουντ, το στούντιο της Paramount. Το ιστορικό στούντιο περιβαλλόταν από τοίχους ύψους τεσσάρων μέτρων και σιδερόφραχτες πύλες, σαν φυλακή. Μόνο που αυτά τα εμπόδια είχαν κατασκευαστεί για να κρατάνε τον κόσμο έξω, όχι μέσα.

Η δυτική πλευρά της Γκάουερ ήταν ο αντίποδας: συνεργεία αυτοκινήτων που στριμώχνονταν ανάμεσα σε παλιές, φθαρμένες πολυκατοικίες με κάγκελα ασφαλείας σε όλα τα παράθυρα και στις πόρτες. Η δυτική μεριά ήταν σημαδεμένη παντού με τα γκράφιτι μιας τοπικής συμμορίας ονόματι Λας Πάλμας 13, αλλά οι τοίχοι της ανατολικής πλευράς, αυτής με τα στούντιο, παρέμεναν άσπλοι κι αμόλυντοι, θαρρείς και οι νεαροί με τα σπρέι βαφής ήξεραν ενστικτωδώς να μην τα βάλουν με τη βιομηχανία που έχτισε αυτή την πόλη.

Η κλήση για τους πυροβολισμούς οδήγησε την Μπάλαρντ και τη Μουρ σε ένα υπαίθριο πάρτι στη μάντρα ενός μαγαζιού με ανταλλακτικά αυτοκινήτων. Αρκετοί άνθρωποι περιφέρονταν στον δρόμο απέξω, οι περισσότεροι χωρίς μάσκα. Οι πιο πολλοί παρακολουθούσαν το πλήρωμα δύο περιπολικών που απέκλειε τον τόπο του εγκλήματος μέσα στην περιφραγμένη και ασφαλοστρωμένη μάντρα, η οποία ήταν γεμάτη με αυτοκίνητα σε διάφορα στάδια επισκευής και αποκατάστασης.

«Δηλαδή πρέπει να το κάνουμε αυτό, ε;» ρώτησε η Μουρ.

«Εγώ ναι», απάντησε η Μπάλαρντ.

Άνοιξε την πόρτα και κατέβηκε από το αυτοκίνητο. Ήξερε ότι η απάντησή της θα έριχνε τη Μουρ στο φιλότιμο, ώστε να ακολουθήσει. Ήταν σχεδόν σίγουρη ότι θα τη χρειαζόταν.

Η Μπάλαρντ έσκυψε κάτω από την κίτρινη ταινία που απαγόρευε την είσοδο στην επιχείρηση και επιβεβαίωσε γρήγορα ότι το θύμα του πυροβολισμού δεν βρισκόταν εκεί,

αλλά είχε μεταφερθεί. Είδε τον αρχιφύλακα Ντέιβ Μπάιρον κι έναν άλλον αστυφύλακα να προσπαθούν να μαντρώσουν μια ομάδα πιθανών μαρτύρων σε ένα από τα ανοιχτά γκαράζ της επιχείρησης. Δύο άλλοι ένστολοι περιέκλειαν με σπάγγο τον στενότερο τόπο του εγκλήματος, ευδιάκριτο λόγω της λίμνης αίματος και των υπολειμμάτων ιατρικού εξοπλισμού που είχαν αφήσει οι διασώστες. Η Μπάιροντ πλησίασε κατευθείαν τον Μπάιρον.

«Τι έχουμε, Ντέιβ;» ρώτησε.

Ο Μπάιρον της έριξε μια ματιά πάνω από τον ώμο του. Φορούσε μάσκα, αλλά η Μπάιροντ μπορούσε να δει στα μάτια του ότι χαμογελούσε.

«Σκατούλες, Μπάιροντ», απάντησε.

Του έγνεψε να απομακρυνθούν από το πλήθος για να μιλήσουν ελεύθερα.

«Παρακαλώ να μη φύγει κανείς σας από δω», φώναξε στους μάρτυρες ο Μπάιρον, τονίζοντας τα λόγια του με μια κίνηση των χεριών, που έδωσε στην Μπάιροντ να καταλάβει ότι μάλλον δεν ήξεραν όλοι αγγλικά.

Ο αρχιφύλακας την ακολούθησε στο μπροστινό μέρος ενός παλιού πούλμαν Volkswagen. Κοίταζε τις σημειώσεις που είχε κρατήσει σ' ένα μπλοκάκι.

«Το θύμα σου φέρεται να είναι ο Χαβιέ Ράφα, ιδιοκτήτης της επιχείρησης», άρχισε. «Μένει ένα τετράγωνο περίπου από δω».

Έδειξε αόριστα με τον αντίχειρα πάνω από τον ώμο του τη γειτονιά δυτικά από τη μάντρα ανταλλακτικών.

«Να σημειωθεί επίσης ότι δεν έκρυβε τις σχέσεις του με τους Λας Πάλμας», πρόσθεσε.

«Μάλιστα», είπε η Μπάιροντ. «Πού τον μετέφεραν;»

«Στο Πρεσβυτεριανό του Χόλιγουντ. Ψυχορραγούσε».

«Τι σου είπαν οι μάρτυρες;»

«Όχι και πολλά. Τους άφησα για σας. Απ' ό,τι φαίνεται, ο Ράφα ανοίγει τις πόρτες και κάνει πάρτι κάθε παραμονή Πρωτοχρονιάς. Είναι για τη γειτονιά, αλλά έρχονται και πολλοί από τους Λας Πάλμας. Μετά την αλλαγή του έτους ρίχτηκαν κάμποσα πυρά στον αέρα και τότε ξαφνικά ο Ράφα βρέθηκε φαρδύς πλατύς κάτω. Μέχρι τώρα κανείς δεν παραδέχεται ότι είδε τη στιγμή του πυροβολισμού. Κι έχετε ένα κάρο κάλυκες πεσμένους παντού. Καλά ξεμπερδέματα».

Η Μπάλαρντ στράφηκε προς μία κάμερα που ήταν τοποθετημένη στο γείσο της στέγης πάνω από τη γωνία του γκαράζ.

«Και το σύστημα κλειστού κυκλώματος;»

«Οι κάμερες έξω είναι ψεύτικες», απάντησε ο Μπάιρον. «Οι άλλες μέσα είναι κανονικές, αλλά δεν τις έλεγξα ακόμα. Μου είπαν ότι δεν θα βοηθήσουν και πολύ λόγω θέσης».

«Καλώς. Έφτασες εδώ πριν από τους διασώστες;»

«Όχι εγώ, αλλά ένα 79. Οι Φίνλεϊ και Γουότς. Είπαν ότι έφερε τραύμα στο κεφάλι. Εκεί πέρα είναι, μπορείς να πας να σου τα πουν».

«Θα πάω, αν είναι απαραίτητο».

Η Μπάλαρντ έλεγξε για να δει αν κάποιος από τους ένστολους που απέκλειαν τον τόπο του εγκλήματος ήταν ισπανόφωνος. Ήξερε λίγα ισπανικά, αλλά δεν τα μιλούσε αρκετά καλά, ώστε να πάρει καταθέσεις μαρτύρων. Είδε ότι ένας από τους αστυφύλακες που περνούσε την ταινία γύρω από τον πλαϊνό καθρέφτη ενός παλιού αγροτικού ήταν ο Βίκτορ Ροντριγκεζ.

«Σε πειράζει να κρατήσω τον Βι Ροντ για διερμηνέα;» ρώτησε.

Της φάνηκε ότι διέκρινε μια γκριμάτσα δυσαρέσκειας κάτω από τη μάσκα του Μπάιρον.

«Για πόσο;» τη ρώτησε.

«Για την προκαταρκτική εξέταση των μαρτύρων κι ίσως και για μετά, με την οικογένεια», απάντησε η Μπάλαρντ. «Θα φέρω κάποιον από άλλη μονάδα, αν χρειαστεί να μεταφέρουμε κανέναν πίσω στο τμήμα».

«Εντάξει, αλλά, αν προκύψει κάτι, θα πρέπει να τον ξαναβγάλω στον δρόμο».

«Ελήφθη. Θα είμαι γρήγορη».

Η Μπάλαρντ πλησίασε τον Ροντρίγκεζ, που ήταν στο Τμήμα περίπου έναν χρόνο – είχε πάρει μετάθεση από το Ράμπαρτ.

«Βίκτορ, έρχεσαι μαζί μου», του είπε.

«Αλήθεια;» ρώτησε.

«Πάμε να μιλήσουμε στους μάρτυρες».

«Μέσα».

Η Μουρ πρόλαβε την Μπάλαρντ όπως πήγαινε προς τους μάρτυρες.

«Νόμιζα ότι θα έμενες στο αμάξι», είπε η Μπάλαρντ.

«Τι χρειάζεσαι;» τη ρώτησε.

«Θα βοηθούσε κάποιος στο Πρεσβυτεριανό του Χόλιγουντ να ελέγξει το θύμα. Θέλεις να πάρεις το αμάξι και να πεταχτείς ως εκεί;»

«Σκατά».

«Αλλιώς μπορείς να εξετάσεις μάρτυρες και μέλη της οικογένειας και να πάω εγώ».

«Δώσ' μου τα κλειδιά».

«Το περίμενα. Τα κλειδιά είναι πάνω στη μίζα. Ειδοποίησέ με αν μάθεις κάτι».

Η Μπάλαρντ ενημέρωσε ψιθυριστά τον Ροντρίγκεζ, καθώς πλησίαζαν τους μάρτυρες.

«Μην τους καθοδηγήσεις με ερωτήσεις», είπε. «Θέλουμε να μας πουν τι είδαν, τι άκουσαν, οτιδήποτε θυμούνται, πριν δουν τον Ράφα πεσμένο στο έδαφος».

«Έγινε».

Πέρασαν τα επόμενα σαράντα λεπτά περίπου εξετάζοντας σύντομα τους συγκεντρωμένους μάρτυρες, από τους οποίους κανείς δεν είχε δει το θύμα να δέχεται τη σφαίρα. Όταν τους εξέτασαν τον καθένα ξεχωριστά, περιέγραψαν όλοι μια χαοτική σκηνή συνωπισμού στη μάντρα, κατά τη διάρκεια της οποίας οι περισσότεροι κοίταζαν ψηλά την ώρα που σήμαναν μεσάνυχτα, αφού βεγγαλικά και σφαίρες έσκιζαν τον νυχτερινό ουρανό. Παρότι κανένας δεν ομολόγησε ότι το έκανε ο ίδιος, παραδέχτηκαν ότι υπήρχαν κάποιοι μέσα στο συγκεντρωμένο πλήθος που πυροβόλησαν στον αέρα. Κανείς απ' αυτούς τους μάρτυρες δεν αποκάλυψε το παραμικρό που να κρίθηκε αρκετά σημαντικό, ώστε να μεταφερθεί στο τμήμα για άλλον έναν γύρο ανάκρισης. Η Μπάλαρντ αντέγραψε τις διευθύνσεις και τους αριθμούς των τηλεφώνων τους στο σημειωματάριό της και τους ενημέρωσε να περιμένουν κλήση για επανεξέταση από ντετέκτιβ του Ανθρωποκτονιών.

Κατόπιν κάλεσε κοντά της τους Φίνλεϊ και Γουότς για να τους ρωτήσει τις πρώτες εντυπώσεις τους από τη σκηνή του εγκλήματος. Της είπαν ότι φτάνοντας βρήκαν το θύμα χωρίς τις αισθήσεις του κι ότι φαινόταν να έχει χτυπηθεί από βλήμα κατά την πτώση του. Το τραύμα ήταν στην κορυφή του κεφαλιού. Είπαν ότι ασχολήθηκαν πρωτίστως με τον έλεγχο του πλήθους, για να κρατήσουν τους ανθρώπους σε απόσταση από το θύμα και να ανοίξουν χώρο για τους διασώστες.

Τη στιγμή που ολοκλήρωναν την κουβέντα τους, η Μπάλαρντ έλαβε μία κλήση από τη Μουρ, που βρισκόταν στο Πρεσβυτεριανό Ιατρικό Κέντρο του Χόλιγουντ.

«Όλα τα μέλη της οικογένειας του θύματος είναι εδώ και πρόκειται να τους ανακοινώσουν ότι δεν τα κατάφερε», είπε. «Τι θέλεις να κάνω;»

Μήπως να συμπεριφερόσουν σαν εκπαιδευμένη ντετέκτιβ; σκέφτηκε η Μπάλαρντ, αλλά δεν το ξεστόμισε.

«Κράτα τους όλους εκεί», είπε. «Έρχομαι».

«Θα προσπαθήσω», είπε η Μουρ.

«Μην προσπαθήσεις, κάν' το», της αντιγύρισε η Μπάλαρντ. «Σε δέκα θα είμαι εκεί. Ξέρεις αν μιλάνε αγγλικά;»

«Δεν είμαι σίγουρη».

«Καλά, μάθε και γράψ' το μου σε μήνυμα. Θα φέρω κάποιον, για παν ενδεχόμενο».

«Πώς δείχνουν τα πράγματα εκεί;»

«Είναι πολύ νωρίς για να πει κανείς. Αν ήταν ατύχημα, ο δράστης δεν έμεινε να μας περιμένει. Κι αν δεν ήταν, δεν έχω ούτε υλικό από κάμερα ούτε μάρτυρες».

Η Μπάλαρντ έκλεισε το τηλέφωνο και πλησίασε τον Ροντρίγκεζ.

«Βίκτορ, είναι ανάγκη να με πας ως το Πρεσβυτεριανό του Χόλιγουντ», είπε.

«Κανένα πρόβλημα».

Η Μπάλαρντ ενημέρωσε τον Μπαίρον πού πήγαινε και του ζήτησε να κρατήσει αποκλεισμένο τον τόπο του εγκλήματος μέχρι να επιστρέψει.

Καθώς διέσχιζε τον χώρο στάθμευσης ακολουθώντας τον Ροντρίγκεζ στο αμάξι του, είδε τις πρώτες στάλες βροχής να πέφτουν πάνω στην άσφαλτο, ανάμεσα στους κάλυκες.

Ο ΡΟΝΤΡΙΓΚΕΖ ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΗΣΕ ΤΟΝ ΦΑΡΟ αλλά όχι και τη σειρήνα για να επισπεύσει τη διαδρομή τους ως το νοσοκομείο. Η Μπάλαρντ αξιοποίησε τα λίγα λεπτά της διαδρομής για να καλέσει τον αξιωματικό υπηρεσίας στο κέντρο και να τον ενημερώσει. Ο Ντέρεκ Ρόμπινσον-Ρέινολντς, ο προϊστάμενος των ντετέκτιβ στο τμήμα του Χόλιγουντ, απάντησε αμέσως, αφού είχε στείλει νωρίτερα μήνυμα στην Μπάλαρντ να τον κρατάει ενήμερο.

«Μπάλαρντ, περίμενα να με πάρεις νωρίτερα».

«Συγγνώμη, υπαστυνόμε. Είχαμε αρκετούς μάρτυρες να εξετάσουμε πριν καταφέρω να σχηματίσω μια αρχική εικόνα. Κι έμαθα επίσης ότι το θύμα μας πέθανε κατά τη διακομιδή».

«Τότε θα πρέπει να βάλω στην έρευνα και το Δυτικό Γραφείο. Ξέρω ότι ήδη τρέχουν και δεν φτάνουν με μια διπλή ανθρωποκτονία από χτες».

Τις ανθρωποκτονίες τις χειριζόταν πλέον το Δυτικό Γραφείο. Ο Ρόμπινσον-Ρέινολντς ήταν έτοιμος να τους πασάρει την υπόθεση, αλλά ήξερε ότι δεν θα το καλοδεχόταν ο ομόλογός του στο Ανθρωποκτονιών του Δυτικού Γραφείου.

«Κύριε, εσείς θα κρίνετε βέβαια, αλλά δεν είναι ξεκάθαρο

ακόμα με τι έχουμε να κάνουμε. Υπήρχαν πολλοί άνθρωποι που έριχναν στον αέρα τα μεσάνυχτα. Δεν είναι σίγουρο αν ήταν ατύχημα ή εσκεμμένο. Πηγαίνω τώρα στο νοσοκομείο να ρίξω μια ματιά στο θύμα».

«Κανείς από τους μάρτυρες δεν είδε κάτι;»

«Όχι – τουλάχιστον κανείς απ' αυτούς που έμειναν να μας περιμένουν. Είδαν μόνο το θύμα πεσμένο κάτω. Όποιος το είδε να συμβαίνει φρόντισε να γίνει καπνός πριν φτάσει η Άμεση Δράση».

Ακολούθησε μια παύση, όσο ο υπαστυνόμος σκεφτόταν την επόμενη κίνησή του.

Στο μεταξύ απείχαν ένα τετράγωνο από το νοσοκομείο. Η Μπάλαρντ ξαναπήρε τον λόγο πριν απαντήσει ο ανώτερός της.

«Αφήστε με να το αναλάβω εγώ, κύριε».

Ο Ρόμπινσον-Ρέινολντς παρέμεινε σιωπηλός.

«Το Δυτικό Γραφείο πήζει με μια διπλή ανθρωποκτονία. Ακόμα δεν ξέρουμε καν τι αντιμετωπίζουμε. Αφήστε με να συνεχίσω την έρευνα και βλέπουμε τι στοιχεία έχουμε το πρωί. Θα σας τηλεφωνήσω τότε».

«Δεν ξέρω, Μπάλαρντ», είπε τελικά ο υπαστυνόμος. «Δεν είμαι σίγουρος ότι θέλω να κάνεις παιχνίδι εκεί έξω σόλο».

«Δεν είμαι μόνη, κύριε. Είμαι με τη Λίσα Μουρ, το ξεχάσατε;»

«Σωστά, σωστά. Τίποτα από τα γνωστά απόψε;»

Ρωτούσε για τους Άντρες του Μεσονυχτίου.

«Προς το παρόν τίποτα. Μπαίνουμε στο νοσοκομείο τώρα. Είναι εδώ οι συγγενείς του θύματος».

Αυτή η τελευταία φράση αποδείχτηκε αρκετή, ώστε να πάρει επιτέλους μια απόφαση ο υπαστυνόμος.

«Εντάξει, δεν θα προωθήσω την υπόθεση στο Δυτικό Γραφείο. Όχι άμεσα τουλάχιστον. Κράτα με ενήμερο. Ασχέτως ώρας, Μπάλαρντ».

«Ελήφθη».

«Καλώς».

Ο Ρόμπινσον-Ρέινολντς έκλεισε το τηλέφωνο.

Το κινητό της Μπάλαρντ δονήθηκε λαμβάνοντας γραπτό μήνυμα τη στιγμή που ο Ροντρίγκεζ σταματούσε πίσω από το αμάξι της Μπάλαρντ, το οποίο η Μουρ είχε παρκάρει σε θέση ασθενοφόρου.

«Ο Παύλας ήταν;» θέλησε να μάθει ο Ροντρίγκεζ. «Τι είπε;»

Παύλα φωνάζανε τον Ρόμπινσον-Ρέινολντς οι περισσότεροι στο Τμήμα – όταν δεν του απευθύνονταν άμεσα φυσικά.

Η Μπάλαρντ διάβασε το μήνυμα. Ήταν από τη Μουρ: Κανείς δεν μιλάει αγγλικά εδώ.

«Μας έδωσε το πράσινο φως», απάντησε.

«Μας;» επανέλαβε ο Ροντρίγκεζ.

«Μάλλον θα χρειαστώ κι εδώ τη βοήθειά σου».

«Ο αρχιφύλακας Μπάιρον μου είπε να γυρίσω σφαίρα».

«Ο αρχιφύλακας Μπάιρον δεν είναι επικεφαλής της έρευνας. Εγώ είμαι, και θα μείνεις μαζί μου μέχρι να σε αποδεσμεύσω».

«Ελήφθη – αρκεί να του το πεις εσύ».

«Θα του το πω».

Η Μπάλαρντ βρήκε τη Μουρ στην αίθουσα αναμονής στα Επειγόντα, περικυκλωμένη από γυναίκες που έκλαιγαν κι ένα αγόρι στην εφηβεία. Η οικογένεια του Ράφα είχε μόλις πληροφορηθεί τα κακά μαντάτα για τον σύζυγο και πατέρα. Μία σύζυγος, τρεις ενήλικες κόρες και ο γιος βρίσκονταν όλοι σε διάφορα στάδια σοκ, πένθους και οργής.

«Ωχ, μάνα μου», μουρμούρισε ο Ροντρίγκεζ καθώς πλησίαζαν.

Σε κανέναν δεν άρεσε να ενοχλεί στις τραυματικές ώρες που προκαλεί ένας απρόσμενος θάνατος.

«Άκουσα ότι θέλεις να γίνεις ντετέκτιβ κάποτε, Βι Ροντ», είπε η Μπάλαρντ.

«Ναι, που να πάρει».

«Λοιπόν, θέλω να βοηθήσεις την ντετέκτιβ Μουρ να εξετάσει τους συγγενείς. Μην περιοριστείς στη μετάφραση. Κάνε εσύ τις ερωτήσεις. Μάθε για γνωστούς εχθρούς, για τις διασυνδέσεις του με τους Λας Πάλμας, ποιος άλλος ήταν στο μαγαζί του απόψε. Πάρε ονόματα».

«Εντάξει, αλλά εσύ; Πού θα...»

«Πρέπει να τσεκάρω το πτώμα. Θα σας βρω μετά».

«Έγινε».

«Ωραία. Ενημέρωσε και την ντετέκτιβ Μουρ».

Η Μπάλαρντ τον άφησε και πήγε στο γραφείο υποδοχής. Λίγο μετά την οδήγησαν στον σταθμό νοσηλευτών που βρισκόταν στη μέση του Τμήματος Επειγόντων. Τριγύρω υπήρχαν πολυάριθμα εξεταστήρια και χώροι νοσηλείας που χωρίζονταν μεταξύ τους με κουρτίνες. Η Μπάλαρντ ρώτησε μια νοσοκόμα αν η σορός του θύματος πυροβολισμού είχε μεταφερθεί ήδη και πληροφορήθηκε ότι το νοσοκομείο περιμένε μια ομάδα της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας να το παραλάβει. Η νοσοκόμα τής έδειξε μια κλειστή κουρτίνα.

Η Μπάλαρντ τράβηξε την πράσινη παστέλ κουρτίνα, μπήκε στο μονόκλινο εξεταστήριο κι έκλεισε την κουρτίνα πίσω της. Το πτώμα του Χαβιέ Ράφα κειτόταν ανάσκελα στο κρεβάτι. Δεν είχε γίνει καμιά προσπάθεια να τον καλύψουν. Το πουκάμισό του –ένα μπλε πουκάμισο εργασίας με το

όνομά του κεντημένο σ' ένα οβάλ μπάλωμα— ήταν ανοιχτό και το στήθος του γυάλιζε ακόμα από το ζελέ, προφανώς από τα ηλεκτρόδια του απινιδωτή που είχαν τοποθετηθεί σε μια προσπάθεια ανάνηψης. Υπήρχαν επίσης αποχρωματισμοί στο σκούρο δέρμα του στο στήθος και στον λαιμό του. Τα μάτια του ήταν ανοιχτά κι υπήρχε ένα λαστιχένιο μαραφέτι που έβγαινε από το στόμα του. Η Μπάλαρντ ήξερε ότι είχε τοποθετηθεί ανάμεσα στα δόντια του προτού δεχτεί το ηλεκτροσόκ από τον απινιδωτή.

Τώρα τράβηξε ένα ζευγάρι μαύρα λάτεξ γάντια από μια θήκη στη ζώνη εξοπλισμού της και τα φόρεσε. Χρησιμοποιώντας και τα δυο της χέρια, γύρισε μαλακά το κεφάλι του νεκρού για να δει το τραύμα. Τα μαλλιά του ήταν μακριά και σγουρά, αλλά εντόπισε το τραύμα στο πίσω πάνω μέρος του κρανίου, κάτω από μια τούφα ματωμένα μαλλιά. Η σφαίρα ήταν ακόμα μέσα, πράγμα που, από ιατροδικαστική άποψη, αποτελούσε εύνοια της τύχης.

Έσκυψε πάνω από το κρεβάτι για να δει καλύτερα το τραύμα. Υπέθεσε ότι προκλήθηκε από βλήμα μικρού βεληνεκούς και πρόσεξε ότι κάποιες τρίχες τριγύρω ήταν καψαλισμένες. Αυτό σήμαινε ότι το όπλο απείχε λιγότερο από τριάντα εκατοστά όταν εκπυρσοκρότησε. Μέχρι που διέκρινε καμένη πυρίτιδα ανάμεσα στα μαλλιά του Χαβιέ Ράφα.

Εκείνη τη στιγμή η Μπάλαρντ κατάλαβε ότι δεν επρόκειτο για δυστύχημα. Ο Ράφα είχε δολοφονηθεί. Ο δράστης εκμεταλλεύτηκε τη στιγμή που όλα τα βλέμματα ήταν στραμμένα στον νυχτερινό ουρανό κι ακούγονταν από παντού πυροβολισμοί για να κολλήσει ένα όπλο στο κεφάλι του Ράφα και να πατήσει τη σκανδάλη. Την ίδια στιγμή κατάλαβε επίσης ότι την ήθελε αυτή την υπόθεση, ότι θα έβρισκε έναν τρόπο

να αποσιωπήσει αυτό το συμπέρασμα από την Υπηρεσία, μέχρι να έχει εμπλακεί αρκετά, ώστε να μην μπορούν να της πάρουν την έρευνα.

Αυτή μπορούσε να είναι η εξιχνίαση που χρειαζόταν για να σωθεί, και το ήξερε πολύ καλά.

Η ΜΠΑΛΑΡΝΤ ΕΚΛΕΙΣΕ ΤΗΝ ΚΟΥΡΤΙΝΑ βγαίνοντας από τον χώρο νοσηλείας και γύρισε αβίαστα στον σταθμό νοσηλευτών, ώστε να μην εμποδίζει τα φουριόζικα πηγαινέλα στο γεμάτο Τμήμα Επειγόντων. Έβγαλε το κινητό της και τηλεφώνησε στη Διεύθυνση Δίωξης Οργανωμένου Εγκλήματος της Περιφέρειας του Χόλιγουντ. Δεν απάντησε κανείς. Έπειτα κάλεσε την εσωτερική γραμμή για το γραφείο του αξιωματικού υπηρεσίας. Απάντησε ο αρχιφύλακας Κάιλ Ντάλας και η Μπάλαρντ τον ρώτησε ποιος δούλευε τη δεύτερη δωδεκάωρη βάρδια από τη Δ.Δ.Ο.Ε.

«Οι Γιάνσεν και Κορντέρο», απάντησε ο Ντάλας. «Και νομίζω ότι είναι κι ο αρχιφύλακας Ντάβενπορτ κάπου εδώ».

«Έξω ή μέσα;» ρώτησε η Μπάλαρντ.

«Είδα μόλις τον Κορντέρο στην αίθουσα προσωπικού, οπότε φαντάζομαι ότι μόλις γύρισαν, τώρα που πέρασε η ώρα που βγαίνουν τα φαντάσματα».

«Εντάξει, αν τύχει και τους δείτε, πείτε τους να μείνουν εκεί. Πρέπει να τους μιλήσω. Θα είμαι εκεί σε λίγο».

«Εντάξει».

Η Μπάλαρντ πέρασε από τις αυτόματες πόρτες στην αίθουσα αναμονής και είδε τη Μουρ και τον Ροντρίγκεζ να κάθονται στη γωνία με την οικογένεια Ράφα να καταθέτει ομαδικώς. Η Ρενέ αρχικά εκνευρίστηκε που η Μουρ δεν έπαιρνε ατομικές καταθέσεις, αλλά θύμισε στον εαυτό της ότι η συνάδελφός της ήταν συνηθισμένη να ερευνά σεξουαλικές επιθέσεις, όπου η εξέταση του θύματος ή ενός μάρτυρα ήταν εκ των πραγμάτων ατομική. Ήταν έξω από τα νερά της εδώ και ο Ροντρίγκεζ δεν είχε μεγαλύτερη πείρα.

Η Μπάλαρντ πρόσεξε ότι ο γιος καθόταν παράμερα και κοίταζε τη Μουρ πάνω από τους ώμους των δύο αδελφών του. Ήταν αρκετά μικρός για να πηγαίνει ακόμα στο σχολείο, πράγμα που σήμαινε ότι ίσως και να μιλούσε αγγλικά. Η Μουρ έπρεπε να το έχει καταλάβει.

Πλησίασε και τον χτύπησε μαλακά στον ώμο.

«Μιλάς αγγλικά;» του ψιθύρισε.

Ο νεαρός κατένευσε.

«Έλα μαζί μου, σε παρακαλώ», είπε η Μπάλαρντ.

Τον οδήγησε σε μια άλλη γωνία. Παραδόξως, δεν υπήρχε πολύς κόσμος στην αίθουσα αναμονής – πράγμα παράξενο για οποιαδήποτε νύχτα καθημερινής, πόσο μάλλον για μετά τα μεσάνυχτα την παραμονή της Πρωτοχρονιάς. Έδειξε μια καρέκλα στον νεαρό κι έπειτα τράβηξε μία για τον εαυτό της από τον τοίχο, έτσι ώστε να κάθονται αντικριστά.

Το αγόρι κάθισε.

«Πώς σε λένε;» ρώτησε η Μπάλαρντ.

«Γκάμπριελ».

«Είσαι γιος του Χαβιέ;»

«Ναι».

«Λυπάμαι πολύ για την απώλειά σου. Θα μάθουμε τι

συνέβη και ποιος ευθύνεται για τον θάνατό του. Είμαι η ντετέκτιβ Μπάλαρντ. Μπορείς να με φωνάζεις Ρενέ».

Ο Γκάμπριελ κοίταξε τη στολή της.

«Ντετέκτιβ;»

«Έπρεπε να φοράμε όλοι στολή για την παραμονή της Πρωτοχρονιάς», εξήγησε η Μπάλαρντ. «Όλοι έξω στους δρόμους... Ξέρεις πώς είναι. Πόσων χρονών είσαι;»

«Δεκαπέντε».

«Σε ποιο σχολείο πας;»

«Στο Χόλιγουντ».

«Και ήσουν στη μάντρα του πατέρα σου τα μεσάνυχτα;»

«Ναι».

«Ήσουν μαζί με τον πατέρα σου;»

«Ε, όχι, ήμουν... πιο πέρα, κοντά στην Caddy».

Όσο έμεινε στον τόπο που εγκλήματος, η Μπάλαρντ είχε προσέξει μια παλιά σκουριασμένη Cadillac παρκαρισμένη μέσα στη μάντρα. Το πορτμπαγκάζ της ήταν ανοιχτό και μέσα υπήρχε ένα βαρελάκι μπίρας πάνω σε μια στρώση πάγου.

«Ήσουν μαζί με κάποιον εκεί;» ρώτησε.

«Με το κορίτσι μου», απάντησε ο Γκάμπριελ.

«Πώς τη λένε;»

«Δεν θέλω να την μπλέξω».

«Δεν πρόκειται να μπλέξει. Απλώς προσπαθούμε να προσδιορίσουμε ποιοι βρίσκονταν εκεί απόψε».

Η Μπάλαρντ περίμενε.

«Λάρα Ρόσας τη λένε», είπε τελικά ο νεαρός.

«Σ' ευχαριστώ, Γκάμπριελ», είπε η Μπάλαρντ. «Από το σχολείο γνωρίζεις τη Λάρα ή από τη γειτονιά;»

«Ε... κι απ' τα δύο».

«Και πήγε στο σπίτι της;»

«Ναι, έφυγε όταν ερχόμασταν εδώ».

«Είδες τι συνέβη στον πατέρα σου;»

«Όχι, μετά μόνο. Τον είδα πεσμένο εκεί».

Ο Γκάμπριελ δεν εκδήλωνε το παραμικρό συναίσθημα ούτε υπήρχαν ίχνη δακρύων στα μάγουλά του. Η Μπάλαρντ ήξερε ότι αυτό δεν σήμαινε κάτι. Οι άνθρωποι διαχειρίζονται και εκφράζουν το σοκ και την οδύνη τους με διαφορετικούς τρόπους. Η ασυνήθιστη συμπεριφορά ή η έλλειψη έκδηλου συναισθήματος δεν πρέπει να θεωρείται ύποπτη.

«Είδες κάποιον στο πάρτι που σου φάνηκε παράξενος ή ότι δεν είχε λόγο να βρίσκεται εκεί;» ρώτησε η Μπάλαρντ.

«Μπα, όχι», απάντησε ο νεαρός, μα λίγο αργότερα συμπλήρωσε: «Υπήρχε ένας τύπος εκεί στο βαρέλι που φαινόταν παράταιρος, αλλά, πάλι, ανοιχτό πάρτι ήταν, στον δρόμο. Ποιος ξέρει...»

«Του ζητήθηκε να φύγει;»

«Όχι, απλώς ήταν εκεί. Πήρε την μπίρα του και μετά την έκανε μάλλον. Δεν τον ξαναείδα».

«Ήταν από τη γειτονιά;»

«Αμφιβάλλω. Δεν τον είχα ξαναδεί ποτέ».

«Τι σε κάνεις να λες ότι φαινόταν παράταιρος;»

«Εντάξει, ήταν λευκός κι επιπλέον φαινόταν κάπως βρόμικος, ξέρεις. Τα ρούχα του κι αυτά».

«Πιστεύεις ότι ήταν άστεγος;»

«Δεν ξέρω, μπορεί. Έτσι μου φάνηκε».

«Και τον είδες πριν από τον πυροβολισμό;»

«Ναι, πριν. Σίγουρα. Ήταν πριν αρχίσουν όλοι να κοιτάζουν τον ουρανό».

«Είπες ότι τα ρούχα του ήταν βρόμικα. Τι φορούσε;»

«Ένα γκρι φούτερ με κουκούλα και μπλουτζίν. Το παντε-
λόνι του ήταν βρόμικο».

«Ήταν χώμα ή γράσο;»

«Χώμα νομίζω».

«Φορούσε την κουκούλα; Μπορούσες να δεις τα μαλλιά
του;»

«Τη φορούσε. Αλλά κάπως μου φάνηκε ότι είχε ξυρισμένο
κεφάλι».

«Εντάξει. Και τα παπούτσια του; Μήπως τα θυμάσαι;»

«Μπα, δεν πρόσεξα τα παπούτσια του».

Η Μπάλαρντ έκανε μια παύση και προσπάθησε να απο-
στηθίσει τις λεπτομέρειες για τον παρείσακτο. Δεν κρατούσε
σημειώσεις. Έκρινε πως ήταν προτιμότερο να διατηρήσει
άμεση οπτική επαφή με τον Γκάμπριελ, αντί να ρισκάρει να
τον κομπλάρει βγάζοντας σημειωματάριο και στυλό.

«Παρατήρησες κανέναν άλλο που δεν κόλλαγε εκεί;»

«Κανέναν», απάντησε ο νεαρός.

«Και δεν είσαι σίγουρος αν ο τύπος με την κουκούλα έμεινε
εκεί γύρω, αφού πήρε την μπίρα του;»

«Δεν τον ξαναείδα πάντως».

«Άρα, όταν τον είδες τελευταία φορά, πόση ώρα περίπου
ήταν προτού σημάνουν μεσάνυχτα κι αρχίσει το πιστολίδι;»

«Δεν ξέρω... Μισή ώρα;...»

«Είδες κανέναν ή και τον μπαμπά σου να τον ρωτάει τι
έκανε εκεί ή να του ζητάει να φύγει;»

«Όχι, γιατί ήταν σαν πάρτι της γειτονιάς. Ήταν όλοι
ευπρόσδεκτοι».

«Είδες καθόλου άλλους λευκούς στο πάρτι;»

«Ναι, κάποιους».

«Αλλά δεν ήταν ύποπτοι».

«Όχι».

«Ενώ αυτός ο συγκεκριμένος τύπος ήταν».

«Εντάξει, ήρθε σε γιορτή κι ήταν βρόμικος. Και φορούσε και την κουκούλα στο κεφάλι του, έτσι;»

«Ο πατέρας σου φορούσε πουκάμισο εργασίας. Το συνήθιζε αυτό;»

«Επειδή έγραφε το όνομά του πάνω. Ήθελε όλοι οι γείτονες να ξέρουν ποιος ήταν. Το έκανε πάντα».

Η Μπάλαρντ έγνεψε καταφατικά. Είχε έρθει η ώρα να κάνει πιο δύσκολες ερωτήσεις και να κρατήσει αυτό το παιδί στο πλευρό της για όσο περισσότερο μπορούσε.

«Εσύ έριξες με κανένα όπλο απόψε, Γκάμπριελ;» ρώτησε.

«Όχι, ούτε καν», απάντησε ο νεαρός.

«Καλώς, εντάξει. Έχεις κάποια σχέση με τους Λας Πάλμας 13;»

«Τι με ρωτάτε; Δεν είμαι μέλος συμμορίας. Ο μπαμπάς θα μου 'κοβε τα πόδια».

«Μην ταραζέσαι, προσπαθώ απλώς να βάλω τα πράγματα σε μία σειρά. Δεν έχεις πάρε δώσε μαζί τους, αυτό είναι καλό. Ο πατέρας σου όμως είχε, σωστά;»

«Ξέκοψε προ πολλού με όλα αυτά τα σκατά. Ήταν 100% νόμιμος».

«Ωραία, είναι καλό αυτό. Αλλά άκουσα ότι υπήρχαν τύποι από τους Λας Πάλμας στο πάρτι. Ισχύει;»

«Δεν ξέρω, μπορεί. Ο πατέρας μου μεγάλωσε μ' αυτούς τους ανθρώπους. Δεν τους διέγραψε κίολας, αλλά ήταν νομοταγής, η επιχείρησή του ήταν καθαρή, μέχρι που είχε έναν λευκό σαν συνεταίρο του. Οπότε μην αρχίσετε τις μαλακίες περί “συμμοριών και ξεκαθαρίσματος”. Γιατί μαλακίες θα είναι».

Η Μπάλαρντ κατένευσε αργά.

«Χαίρομαι που το μαθαίνω, Γκάμπριελ. Για πες μου, ήταν εκεί ο συνεταίρος του;»

«Δεν τον είδα. Τελειώσαμε;»

«Όχι ακόμα, Γκάμπριελ. Θα μου πεις το όνομα του συνεταίρου;»

«Δεν το ξέρω. Είναι γιατρός στο Μαλιμπού ή κάτι τέτοιο. Τον είδα μόνο μία φορά, όταν ήρθε στο συνεργείο με τσαλακωμένο προφυλακτήρα».

«Τσαλακωμένο προφυλακτήρα;»

«Στην Mercedes του. Βρήκε κάπου κάνοντας όπισθεν και στράβωσε τον προφυλακτήρα».

«Μάλιστα. Καλώς. Χρειάζομαι άλλα δύο πράγματα από σένα, Γκάμπριελ».

«Τι;»

«Χρειάζομαι τον αριθμό τηλεφώνου του κοριτσιού σου και να έρθεις μαζί μου έξω στο αμάξι για ένα λεπτό».

«Γιατί να έρθω μαζί σου; Θέλω να δω τον πατέρα μου».

«Δεν θα σ' αφήσουν να δεις τον πατέρα σου, Γκάμπριελ, όχι προτού περάσει κάμποση ώρα ακόμα. Θέλω να σε βοηθήσω. Θέλω αυτή να είναι η τελευταία φορά που πρέπει να μιλήσεις στην αστυνομία γι' αυτό που συνέβη. Για να γίνει αυτό όμως, θέλω να εξετάσω τα χέρια σου για να βεβαιωθώ ότι λες την αλήθεια».

«Τι έκανε λέει;»

«Είπες ότι δεν πυροβόλησες απόψε. Θα σου ελέγξω τα χέρια με κάτι που έχω στο αμάξι μου και θα το επιβεβαιώσουμε. Και μετά δεν θα με ξαναδείς παρά μόνο όταν έρθω να σας πω ότι πιάσαμε τον υπεύθυνο για τον θάνατο του πατέρα σου».

Η Μπάλαρντ περίμενε όσο ο πιτσιρικάς εξέταζε τις επιλογές του.

«Αν δεν το κάνεις, αναπόφευκτα θα υποθέσω ότι μου είπες ψέματα. Δεν το θέλεις αυτό, σωστά;»

«Εντάξει. Άντε πάμε, να τελειώνουμε».

Η Μπάλαρντ πλησίασε τη Μουρ και της ζήτησε τα κλειδιά του αμαξιού. Όταν έμαθε ότι ήταν πάνω στη μηχανή, οδήγησε τον Γκάμπριελ έξω, στον χώρο των ασθενοφόρων. Εκεί έβγαλε το σημειωματάριο από την κωλότσεπλή της. Αφού σημείωσε τον αριθμό του κινητού της κοπέλας του νεαρού, κατέγραψε επίσης την περιγραφή του για τον άντρα με την κουκούλα κι εντέλει άνοιξε το πορτμπαγκάζ του αμαξιού της. Έβγαλε ένα πακέτο ειδικά μάκτρα για εξέταση υπολειμμάτων πυρίτιδας, χρησιμοποίησε διαφορετικά για να ελέγξει και τα δύο χέρια του νεαρού κι έπειτα τα σφράγισε σε πλαστικά σακουλάκια πειστηρίων για να σταλούν στο εργαστήριο.

«Ορίστε, πουθενά μπαρούτι, σωστά;» ρώτησε ο Γκάμπριελ.

«Αυτό θα το επιβεβαιώσει το εργαστήριο», απάντησε η Μπάλαρντ. «Αλλά εγώ σε πιστεύω ήδη, Γκάμπριελ».

«Λοιπόν, τι κάνω τώρα;»

«Πας μέσα και μένεις με τη μητέρα και τις αδελφές σου. Θα χρειαστεί να φανεί δυνατός γι' αυτές».

Ο πιτσιρικάς έγενεψε καταφατικά και το πρόσωπό του συσπάστηκε. Ήταν λες και τα λόγια της στράγγισαν όση δύναμη είχε μέσα του.

Η Μπάλαρντ τον άγγιξε μαλακά στον ώμο.

«Είσαι καλά;» ρώτησε.

«Θα τον πιάσετε τον τύπο, έτσι;»

«Ναι», απάντησε με βεβαιότητα η Μπάλαρντ. «Θα τον πιάσουμε».